

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10C/9/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613212544
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2015:5613212544.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Slovakia, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému E. T., L. XX. X. XXXX, trvale bytom B. C., K. XX, o zaplatenie 8108,17 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6871,74 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 5599,64 eura od 9. 3. 2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

Žalobcovi sa priznáva náhrada trov konania vo výške 338,26 eura a náhrada trov právneho zastúpenia vo výške 409,50 eura, ktoré je žalovaný povinný zaplatiť advokátovi žalobcu do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 27. 11. 2013, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 8108,17 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 6978,43 eura od 9. 3. 2013 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že D. D., a. s. uzatvorila so žalovaným úverovú zmluvu číslo XXXXXXXXXX dňa 6. 3. 2008, na základe ktorej mu poskytla úver s dohodnutou výškou ročnej úrokovej sadzby 11,75 % ročne. Žalovaný sa zaviazal úver splatiť v mesačných splátkach, s konečnou splatnosťou úveru 20. 2. 2018. Keďže žalovaný svoj záväzok uhrádzať pravidelne mesačne splátky neplatil riadne a včas, D. D., a. s. dňa 27. 2. 2013 vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru, v dôsledku čoho sa stala pohľadávka v celkovej výške 8473,87 eura, pozostávajúca z istiny vo výške 6978,43 eura, úrokov a poplatkov za správu úveru vo výške 1495,44 eura, splatnou v celom rozsahu. D. D., a. s. vyzvala žalovaného na úhradu dlhu do 10 dní od prevzatia oznámenia. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru bolo žalovanému doručené dňa 26. 2. 2013. Žalovaný svoj záväzok v určenej lehote nezaplatil, preto je od 9. 3. 2013 v omeškaní. Žalovaný pohľadávku nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej so D. D., a. s. dňa 28. 3. 2013.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 9. 1. 2014, žalobca uviedol, že pohľadávka predstavuje neuhradenú časť istiny úveru. Žalovanému bol poskytnutý úvere vo výške 6638,78 eura, ktorý sa zaviazal splatiť 119-tich mesačných splátkach vo výške 97,03 eura, so splatnosťou splátky k 20. dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Prvá splátka bola splatná dňa 30. 9. 2009, konečná splatnosť úveru bola dojednaná do 20. 2. 2018. Neuhradená suma vo výške 6978,43 eura pozostáva z istiny a z riadnych úrokov a poplatkov za spracovanie úveru. Zmluvné úroky vo výške 1081,90 eura predstavujú zmluvne dojednané úroky, s ktorými bol žalovaný v omeškaní ku dňu vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru.

Nesplatené poplatky za správu úveru predstavujú dojednaný spracovateľský poplatok za správu úveru a boli vyčíslené vo výške 60 Sk mesačne. Žalovaný po dátume splatnosti úveru nezaplatil ani časť dlhu. Žalovaný je tak v omeškaní so zaplatením dlžnej istiny úveru vo výške 6978,43 eura, úrokov z úveru vo výške 1081,90 eura, poplatkov za správu úveru vo výške 47,84 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 28. 3. 2014, žalobca uviedol, že neuhradená časť úveru vo výške 6978,43 eura pozostáva z nesplatenej istiny úveru, úrokov vyčíslených za obdobie od poskytnutia úveru, t. j. od 6. 3. 2008 do 31. 10. 2011 a poplatkov vyčíslených od uzavretia úverovej zmluvy, t. j. od 6. 3. 2008 do 31. 10. 2011, ktoré neboli uhradené. Úroky vo výške 1081,90 eura predstavujú zmluvne dojednané úroky za obdobie od 1. 11. 2011 do termínu predčasnej splatnosti úveru, t. j. do 18. 2. 2013. Poplatky za správu úveru vo výške 47,84 eura predstavujú poplatky za správu úveru od 1. 11. 2011 do termínu predčasnej splatnosti úveru, t. j. do 20. 2. 2013. Uvedené poplatky boli vyčíslené od 1. 10. 2010 do 1. 8. 2011 vo výške 2,99 eura.

V doplnení žaloby, doručenom súdu dňa 24. 2. 2015, žalobca uviedol, že riadne úroky vo výške 1018,90 eura predstavujú nesplatené riadne úroky, zúčtované za obdobie od 1. 11. 2011 do 18. 2. 2013, poplatky vo výške 47,84 eura predstavujú poplatky za správu úveru za obdobie od 1. 11. 2011 do 18. 2. 2013. Za obdobie od poskytnutia úveru do 31. 10. 2011 boli žalovanému zaúčtované úroky vo výške 2681,76 eura a poplatky za správu úveru vo výške 98,58 eura. Za uvedené obdobie žalovaný zaplatil 2440,69 eura, ktoré boli započítané vo výške 1545,68 eura na riadne úroky a vo výške 49,76 eura na poplatky a vo výške 845,25 eura na istinu. Nesplatená časť úveru vo výške 6978,43 eura potom pozostáva z čistej nesplatenej istiny vo výške 5793,53 eura, z nesplatených riadnych úrokov vo výške 1136,08 eura a z nesplatených poplatkov vo výške 48,82 eura.

Žalovaný sa k podanej žalobe nevyjadril.

V súlade s ustanovením § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd vykonal súdne pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, ktorým bolo predvolanie na súdne pojednávanie riadne a včas doručené. Žalobca svoju neúčasť na súdnom pojednávaní ospravedlnil pracovnou zaneprázdnenosťou a taktiež žiadal ospravedlniť neúčasť žalobcu. Žalovaný svoju neúčasť na súdnom pojednávaní neospravedlnil včas a dôležitými dôvodmi. Súd preto vo veci konal a rozhodol v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu a žalovaného, prihliadajúc na obsah spisu a vykonané dôvody.

Súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to špecifikáciou odovzdanej pohľadávky, zmluvou o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, poštovou doručenkou, oznámením o postúpení pohľadávky, výpisom obrátov na úverovej zmluve, prehľadom žalovanej pohľadávky z úverovej zmluvy, amortizačnou tabuľkou, prehľadom platieb žalovaného, vyčíslením riadnych úrokov, vyčíslením poplatkov, sadzobníkom poplatkov a náhrad D. D., a. s. zistiť nasledovný skutkový stav:

D. D., a. s. ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili dňa 6. 3. 2008 zmluvu o splátkovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX, v ktorej si dojednali poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 200.000 Sk. Žalovaný sa zaviazal splatiť poskytnutý úver, spolu s dojednaným úrokom vo výške 11,75 % ročne, v 119-tich mesačných splátkach po 2923 Sk, počnúc dňom 20. 4. 2008, s konečnou splatnosťou úveru 20. 2. 2018. Účastníci si dojednali aj povinnosť žalovaného zaplatiť spracovateľský poplatok vo výške 5699 Sk z prostriedkov úveru a platiť poplatok za správu úveru vo výške 60 Sk mesačne. Ročná percentuálna miera nákladov predstavovala 13,99 %. Z prehľadu transakcií na účte žalovaného súd zistil, že žalovaný čerpal úver vo výške 194.301 Sk dňa 6. 3. 2008.

Dňa 27. 2. 2013 D. D., a. s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 18. 2. 2013, v súlade s čl. 7.6.1 písm. a) všeobecných obchodných podmienok, z dôvodu porušenia podmienok zmluvy a vyzvala žalovaného na úhradu dlhu v celkovej výške 8473,87 eura v lehote 10 dní od prevzatia oznámenia. Žalovaný výzvu prevzal dňa 26. 2. 2013.

D. D., a. s. dňa 5. 4. 2013 oznámila žalovanému, že pohľadávku zo zmluvy o úvere číslo 333920286 postúpila na žalobcu.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, právne vzťahy, ktoré vznikli pred 11. júnom 2010 na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, sa spravujú podľa doterajších predpisov, ak tento zákon v ods. 2 neustanovuje inak.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o SÚ“), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 2 písm. b) zákona o SÚ, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 10c nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, účinného do 31. 1. 2013, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba R. Q.B. J. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobe žalobcu čiastočne vyhovel, nakoľko v časti, uvedenej vo výroku rozsudku, mal preukázanú jej dôvodnosť. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že právny predchodca žalobcu (D. D., a. s.) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o úvere, na základe ktorej bol poskytnutý žalovanému úver, ktorý sa žalovaný zaviazal vrátiť, spolu s dojednaným úrokom. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Zmluva obsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa zákonného ustanovenia § 5b zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov, je súd povinný od 1. 5. 2014 ex offa prihliadať na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania. Súd preto, vzhľadom na skutočnosť, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, skúmal možnosť premlčania žalovaného nároku a k tomuto prihliadol pri rozhodovaní. Nakoľko medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah, v zmysle ustanovenia § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, sa dĺžka premlčacej doby spravuje občianskoprávnymi predpismi, teda je trojročná. Súd mal z vykonaného dokazovania preukázané, že v čase podania žaloby na súd už boli premlčané splátky úveru splatné k 20. 11. 2010. Keďže povinnosťou dlžníka zo zmluvy o úvere je vrátiť poskytnutý úver a zaplatiť dojednaný úrok, žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie splátok úveru, ktoré v čase podania žaloby na súd neboli premlčané, teda splatných od 20. 12. 2010 do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. do 20. 1. 2013, spolu 26 splátok po 2923 Sk, čo činí 75.998 Sk, t. j. 2522,67 eura. V tejto súvislosti súd uvádza, že súčasťou každej splátky bol aj poplatok za správu úveru, individuálne dojednaný v zmluve o úvere, t. j. vo výške 60 Sk mesačne. Taktiež žalobcovi prislúchalo právo na zaplatenie istiny, ktorá sa stala splatnou v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. zo splátok pôvodne splatných od 20. 2. 2013 do 20. 2. 2018, ktorej výška, podľa amortizačnej tabuľky, činí 131.020,19 Sk, t. j. 4349,07 eura. Z uvedených splátok úveru už žalobcovi neprislúchal úrok, nakoľko zmluvný úrok ako odplata (cena) veriteľovi za poskytnuté peňažné prostriedky prislúcha veriteľovi len za dojednanú dobu poskytnutia úveru. Uvedená skutočnosť vyplýva aj z ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Úroky predstavujú osobitnú peňažnú náhradu, súvisiacu s poskytnutím finančných prostriedkov, pričom sú splatné spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (čo konštatoval aj Krajský súd v Žiline napr. v rozsudku zo dňa 19. 11. 2013, č. k. 5Co/165/2013-148, v rozsudku zo dňa 20. 11. 2014, sp. zn. 9Co/862/2014, v rozsudku zo dňa 26. 3. 2015, sp. zn. 9Co/138/2015). Preto žalobcovi neprislúchalo právo na zaplatenie zmluvných úrokov zo splátok úveru, ktoré sa stali splatnými v dôsledku vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru, t. j. za obdobie po splatnosti úveru. Z uvedených splátok neprislúchal žalobcovi ani poplatok za správu úveru, nakoľko vyhlásením mimoriadnej splatnosti úveru došlo k ukončeniu záväzkového vzťahu zo zmluvy o úvere medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Spolu súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 6871,74 eura (26 splátok úveru splatných od 20. 12. 2010 do 20. 1. 2013 spolu vo výške 2522,67 eura a zosplatená istina zo splátok pôvodne splatných od 20. 2. 2013 do 20. 2. 2018 spolu vo výške 4349,07 eura). V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Nakoľko žalovaný sa dostal s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania, a to podľa občianskoprávných predpisov, keďže medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol spotrebiteľský právny vzťah. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 8,75 % ročne, tak ako si to uplatnil v žalobe, ktoré neboli vyššie ako výška úroku z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, pričom súd nemohol rozhodnúť nad rámec uplatnený v žalobe, od 9. 3. 2013, nakoľko uvedeným dňom už nepochybne žalovaný bol v omeškani s plnením svojho peňažného záväzku, avšak len zo sumy priznanej istiny a poplatkov, nakoľko úroky z omeškania ako príslušenstvo pohľadávky neprislúchajú z úrokov, t. j. z príslušenstva pohľadávky. Preto súd priznal žalobcovi úroky z omeškania len zo sumy 5599,64 eura, ktorá pozostáva zo zosplatennej istiny vo výške 4349,07 eura (zo splátok splatných od 20. 2. 2013 do 20. 2. 2018), z istiny zo splátok splatných od 20. 12. 2010 do 20. 1. 2013, ktorej výška, podľa amortizačnej tabuľky, činí 1198,79 eura a z poplatkov za správu úveru za obdobie od decembra 2010 do januára 2013, t. j. za 26 mesiacov po 60 Sk mesačne, čo činí 1560 Sk, t. j. 51,78 eura. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu zamietol.

Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú z oznámenia o postúpení pohľadávky, vyhotoveného Slovenskou sporiteľňou, a. s..

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

V súlade so zákonným ustanovením § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku vzniklo právo na náhradu trov konania v konaní úspešnejšiemu žalobcovi. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 6871,74 eura, čo činí 84,8 %, jeho neúspech 1236,43 eura, čo činí 15,2 %, pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 69,6 % (84,8 % - 15,2 %). Súd preto priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 69,6 % z celkových trov konania, spočívajúcich v zaplatenom súdnom poplatku z návrhu na začatie konania vo výške 486 eur, čo činí 338,26 eura a 69,6 % z celkových trov právneho zastúpenia vo výške 588,36 eura podľa vyhl. MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, čo činí 409,50 eura, a to tarifnú odmenu za 2 úkony právnej služby - prevzatie a príprava právneho zastúpenia a podanie žaloby na súd po 237,34 eura (§ 13 ods. 1 písm. a/, c/, v spojení s § 10 ods. 1 citovanej vyhlášky), režijný paušál k 2 úkonom právnej služby vykonaným v roku 2013 po 7,81 eura (§ 16 ods. 3 citovanej vyhlášky) a DPH 20 % z priznanej tarifnej odmeny a režijného paušálu, t. j. zo sumy 490,30 eura, čo činí 98,06 eura (§ 18 ods. 3 citovanej vyhlášky). Nakoľko žalobca bol v konaní zastúpený advokátom, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť náhradu trov konania k rukám advokáta žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom Okresného súdu Liptovský Mikuláš na Krajský súd v Žiline v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.